

AMIR OMERVIĆ

LANJAN
MIAJ
JLOJ
Ć-VO
Ć-VO

DVIJETRI DIMENZIJE

AMIR OMERović I MILAN MIHAJLOVIĆ

DVIJETRI

DIMENZIJE

OD 2. 6. DO 15. 6. 2011. GRADSKA GALERIJA
COLLEGIUM ARTISTICUM SARAJEVO

OD 21. 7. DO 5. 8. 2011. GRADSKA GALERIJA BIHAĆ

AMIR OMEROVIĆ

www.amiromerovic.de

od 2005. Član ULUBiH, Udruženja umjetnika Bosne i Hercegovine, Bosna i Hercegovina
Učešće na više simpozija, radova u različitim muzejima/skupovima/
otvorenim prostorima; Atelier in Bremen/Neustadt

od 2004. Radi na Akademiji za umjetnosti u Bremenu

2003. Nagrada Bijenala minijature za skulpturu, Bosanski kulturni centar / Tuzla
Bosna i Hercegovina

2002. Diploma postdiplomskog na HfK Bremen kod prof. Berndta Altensteina;
inicijator projekta "Između neba i zemlje", Bremen

2001. Gost na Akademiji Kunsthochschule Berlin kod prof. Bernd Wildea
DAAD-Nagrada za strane studente

Jedan od osnivača Udruženja umjetnika "Ars Bosnae e.V." u Njemačkoj

1996-2002. Studij klesarstva na Višoj školi za umjetnosti Bremen kod prof. Berndta
Altensteina

1998-1999. Studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu kod prof. Mustafe
Skopljaka

1993-1994. Gimnazija umjetnosti Bremen

1989. Povratak u Njemačku

1971. Rođen u Bremenu – Njemačka, djetinjstvo u Bosni i Hercegovini

VAŽNIJE SAMOSTALNE I GRUPNE IZLOŽBE:

2011. "Vertauschte Köpfe", Gradska galerija Halle (Wsf.)

2010. "QUANTA COSTA-DOSTA", Kunstwerden Essen (sa Milanom Mihajlovićem)

"Artbreit", Lagerhaus am Main (Ars Bosnae e.V.)

"Turbo ćevap", Galerija MDR-a, Leipzig (Ars Bosnae e.V.)

"Zwischenräume", Syke

2009. "Running boy", Atelier Brand-Credo, Bremen

2010. "Back to Europe", HBS Berlin (Ars Bosnae e.V.)

"Vorgefunden", Galerija Bernack Worpswede (sa Milanom Mihajlovićem)

"Gebetene Gäste", senator za kulturu, Bremen

2008. "Mali format", Galerija Kramer, Bremen

"Rambaldi 08", gost u ateljeima Alte Wiede-Fabrik, München

"Artbreit", Kunstschau in Marktbreit

2007. "Zeig mir deinen Freund, dann weiß ich, wer Du bist" (Ars Bosnae e.V.)

Kulturkirche Bremen / Georg Philipp Telemann Konservatorium
Magdeburg

"Mali format", Galerija Netuschil, Darmstadt

"Kunst an der Kante", Historijski muzej, Bremerhaven

"Keiner als klein", Gerhard-Marcks-Haus, Bremen

"Einfach weiter spielen", Kunstverein, Rotenburg

"Zu recht gebogen", Kunstfoyer Treuhand, Oldenburg

"Reduziert", Pavillon Gerhard-Marcks-Hauses, Bremen

"In Bewegung", Gradska galerija Bihać/Bosna i Hercegovina

"Bedrohte Massen", PWC, Bremen

"Umjetnost i tehnika", Bremen (sa Marcusom Wittmersom)

2004. "Andacht", Museum der Stadt Zenica/Bosnien und Herzegowina

"Preisträgerausstellung 2004", BKC, Tuzla/Bosnien und Herzegowina

"Die kleine und die große Landschaft", e.on, Westfahlen

"Quo Vadis", Nacionalna galerija Bosne i Hercegovine Sarajevo/Banja Luka/
Zenica/Mostar (Ars Bosnae e.V.)

2003. "Klein, Klein, Strich", Düsseldorf

"Bijenale minijature", Tuzla/Bosna i Hercegovina

2002. "Charlottenburger Kulturtag", Berlin

"Između neba i zemlje", Bremen

ODLOMAK IZ TEKSTA "BLAGA TUGA" DR. ARIE HARTOG

U djelu Gottfrieda Kellera "Melancholie" nastalom 1848. godine, naknadno se pojavljuje peta strofa. U ovoj se zadnjoj, petoj strofi, što se direktno poziva na istoimeni drvorez Albrechta Dürera, govori o MELANKOLIJI kao jednoj vrsti "blagog, tihog žaljenja". U srednjem vijeku je melankolija bila grijeh, dok u vremenu Kellera postaje posebno duhovno stanje. Ovo posebno stanje, o kojem su se vodile naročite polemike u sklopu naučnih istraživanja (nije više grijeh, a razloga za žaljenje je više nego dovoljno), se u 21. vijeku uvrštava u polje psihopatologije i time ponovo poprima negativnu konotaciju.

Na upit o riječi "melancholija", Google izbacuje pojam "depresija". Time se polako gubi jedna bitna ideja moderne duhovne priče koja je poslije romantičarskog razdoblja usko povezana sa umjetnošću i literaturom te na tom polju još uvijek ima određenu ulogu. Međutim, vjerovatno je samo pitanje vremena kada će melankoliju u umjetnosti početi liječiti lijekovima, budući da ovo, različitim umjetničkim strujanjima obilježeno vrijeme od umjetnika zahtijeva vrlo ambiciozne ciljeve. Naše "mainstream vrijeme" očekuje i određenu "mainstream umjetnost". Pored svega, ipak postoji i umjetnost koja dozvoljava emotivnost u djelu ili je barem formalno predstavlja, čime se ne podvrgava stalnom pritisku različitih utjecaja, a samim time zadržava i "ono nešto ljudsko".

"Blaga, tiha žalost" je pojam koji karakterizira veliki broj radova Amira Omerovića. Njegovo je djelo puno slikovitog vica, inteligentnih vizuelnih ideja i metafora. Međutim, bilo bi pogrešno njegovu slikovitu duhovitost tumačiti vedrinom. Ove skulpture insistiraju precizno razumijevanje i empatiju. Vajarstvo apstrahira pitanje koje posmatrač s vremena na vrijeme treba sebi postaviti: "Šta je srž ovih djela?" U odgovoru na ovo pitanje skriveno je značajno obilježje cjelokupnog umjetničkog rada Amira Omerovića – to su figure ljudi u pokretu, kako fizički tako i mentalno.

Omerović nije formalni virtuoz, već neko ko je u stanju da s minimalnim znakovima komunicira. U njegovom umjetničkom, formalnom jeziku je ponekad jedno drveće šibice dovoljno da bi čovjek već bio tu, ne zato što drvcad izgledaju kao ljudi, već zato što njegova primijenjena aktivnost predstavlja čovjeka. U ovom slikovnom svijetu borba i pokret imaju bitnu ulogu, ali na kraju ostaju bemisleni. U tome se nalazi bitna poruka, koja u svojoj suštini prevazilazi veličinu ovih malih radova. On često stvara figure u pokretu što lutaju u prostoru, a u njegovim trčecim figurama se često osjeti bljesak izgubljenosti i razočarenja.

Činjenica je da Omerović akcentira emotivnost i aktivnost, te da su one često kontraverzne jedna drugoj, što izvlači ljudsku figuru iz umjetničkohistorijskog konteksta koja je u ulozi jednostavnog nosioca određene ideologije. Njegov slikovni jezik je namjerno "naivan", ali njegovi sadržaji su kompleksnijeg smisla. Čak, šta više, slikovito podvlači određenu kompleksnu izjavu. Pritom nije riječ o dječijoj naivnosti, već o neopterećenom stavu koji se suprotstavlja činjenici da od blagog, tihog žaljenja prebrzo nastaje depresija.

U umjetničkim radovima Amira Omerovića posmatrač ne iščitava ni govor o dobru, niti govor o zlu, to ostavlja otvoreno. Iz jednog od osnovnih evropskih iskustava koja izvlači, zaključuje da je na svjetskoj pozornici općeg zbivanja prisutna – neljudskost! Iz toga ovaj umjetnik izvlači poentu i stvara radikalno-ljudsku umjetnost, koja, preko svojih sitnih figurica u pokretu, odašilje poruku o besciljnom djelovanju, ljudskoj nemoći i očaju.

PARAGRAPH FROM THE TEXT "GENTLE SORROW" DR. ARIE HARTOG

Gottfried Keller's poem "Melancholy" has a fifth verse which was added later to the poem originally published in 1848. This last verse, being a direct reference to Albrecht Dürer's famous xylography of the same title, describes melancholy as a "gentle sorrow". While melancholy was still considered a capital sin in medieval times, it was now re-interpreted as a special condition of mind. This special condition, which was a high-interest subject of studies in the 20th century (as it was no sin anymore and there were plenty reasons for mourning), is associated with psycho-pathology in the 21st century and thus again considered to be on the adverse side of living.

If you google for "melancholy" you will find "depression". Hence, an important idea of modern intellectual history, which has been closely connected to the arts and literature since romanticism and is still playing a certain role in these disciplines, is gradually fading away. Probably it is merely a matter of time for melancholy to be given medical treatment even by the arts, as a streamlined era also expects artwork to show a determined approach. But there are also pieces of art which cling to or symbolize feelings, which do not meet these expectations and therefore are able to stay humane.

Gentle sorrow is a term that can be used to characterize many of Amir Omerovic's works. His work is full of visual wittiness, intelligent visual ideas and reinterpretations. It would be incorrect, however, to conclude hilarity from visual wittiness – these sculptures are speculating for accurate observation and empathy. Sculpturing is an abstracting art, and the question a viewer should ask in each case is which core message is remaining. The answer to this question reveals an essential characteristic of Amir Omerovic's artwork: he always depicts human beings which are sensitive or in action. His work communicates an idea of man which is not importunately claiming that man is a man because he feels and acts.

Omerovic is not a virtuoso of the form, but one who is able to communicate with a minimum of tokens. In his artistic language, it sometimes only needs a match to give us the impression of a man – not because matches look like men, but because the suggestion of action lets the match represent a warrior. In this imagery, battles and contests play a significant role but remain absurd, incorporating an essential message which goes far beyond the small works of the sculptor. He often depicts erratic action, with helplessness and despair gleaming from the characters he lets run around.

As Omerovic is pushing feelings and actions to the foreground and showing the same with all their antagonisms, he disassociates the depiction of the human characters from an art history which all too easily turns it into a carrier of ideological messages. His picture language is demonstrative "naïve", but his content is nested. Even stronger, the picture language emphasizes the complex statements. In this respect, naïve does not stand for childish but for unbiased and includes a profound humane aversion to today's attitude which all too easily interprets gentle sorrow as depression.

For Amir Omerovic, there is neither the good nor the evil. From the basic European experience of a self-evident inhumanity, this artist concludes to create a radically human work of art. The radicalness of these works is in the fact that they are full of pathos on the one hand and on the other hand, only ostensibly paradox (even because of their format), are avoiding any kind of heroism.

Bez naziva, visina 50 cm,
bronzina – unikat, 2011. godina

Bez naziva, visina 41 cm,
bronza – unikat, 2010. godina

Bez naziva, visina 47 cm,
bronza – unikat, 2010. godina

Bez naziva, visina 9 cm,
bronzna – unikat, 2009. godina

Ranoranilac, visina 17 cm,
bronza – unikat, 2011. godina

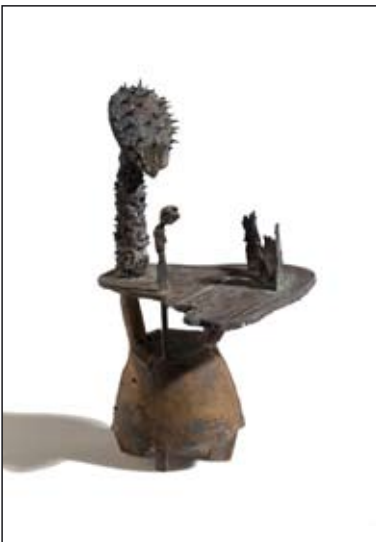
U krug, širina 33 cm,
bronza – unikat, 2009. godine

S kravatom, širina 63 cm,
bronza – unikat, 2009. godina

Bez naziva, visina 19 cm,
bronz – unikat, 2009. godina

Grupni izlet, visina 20 cm,
bronz – unikat, 2007. godina

Samo naprijed, visina 25 cm,
bronz – unikat, 2010. godina

www.atelier-milan.de

- 1952. rođen u Foči, Bosna i Hercegovina
- 1972 -73. živi u Parizu, uči slikarstvo u studiju pariškog slikara Milosavljevića
- 1973 -75. živi u Minhenu
- 1976. studira na Fakultetu likovnih umetnosti Beograd
- 1979. vraća se u Minhen
- 1984 -88. poslijediplomski studij i stiče certifikat umjetničkog terapeuta, AKT-Forum, Minhen (Forum za analitičku i kliničku art-terapiju)
- 1997 - 99. radi kao predavač na Art-terapija školi u Hamburgu
- od 2005. nastavnik na Akademiji likovnih umjetnosti Minhen

ODABRANE IZLOŽBE:

- 2009. Galerie Fuhrmann, Minhen, Njemačka; samostalna
- Galerie Ruf, Minhen, Njemačka; samostalna
- 2005. Galerie creative mind, Germering, Njemačka; samostalna
- Justê-Artê Galerie, Minhen, Njemačka; samostalna
- 2004. Justê-Artê Galerie, Minhen, Njemačka; samostalna
- 2003. "Kunstzeugen", Ciri, Švicarska; grupna
- 2002. KA 20 Galerie, Minhen, Njemačka; samostalna
- 1999/2000. "Begegnung im Zeichen der Kunst", Minhen, Njemačka; grupna
- 1999. Izložba u Germering community centre, Germering, Njemačka; samostalna
- 1998. Galerie der psychosomatischen Medizin in der Langerstraße, Ketterer Kunst Minhen, Njemačka; samostalna
- "Kunst des 20. Jahrhunderts" Karolinen Palais, Minhen, Njemačka; grupna
- 1997. Izložba "Raum Impulse", Haar, Njemačka; samostalna
- "Klassiker der Gegenwart" Dresdner Bank, Ketterer Kunst, Berlin, Njemačka; grupna
- 1996. Galerie in der Langerstraße, Minhen, Njemačka; samostalna
- od 1996. "Open Rambaldi", godišnje ljetno-zimsko izložbe, Wiede-Fabrik, Minhen, Njemačka; samostalno i grupno
- 1993. "Eigenart", Minhen, Njemačka; grupna

Slikarstvo Milana Mihajlovića stilski je raznoliko, ono je ekspresivno, kao geometrijski apstraktno, tako i pripovjedački figurativno. Ono što ove različite načine izražavanja drži zajedno jeste oduševljenje za estetiku u svakodnevici, kao i pustolovna želja, da ove vanjske doživljaje, uz intenzivan proces stvaranja, objedini u jednu suverenu slikarsku cjelinu.

U ciklusu "Židovi Sarajeva" obradio je dojmove iz svoje ratom razrušene domovine. Na židovima ratom uništenih kuća pronašao je bilješke, upute o trenutnom prebivalištu pojedinih osoba, aktualne novosti i nogometne rezultate-opaske između ogorčene borbe za preživljavanjem i čežnje za mirnim životom. Za jednu izložbu u Bremenu, koja se odnosi na Paulu Mondersohn Backer, obračunao se sa slikama kolegice, historičarke umjetnosti, iz čega je nastao niz slika koje svojim simboličkim jezikom radikalno raskidaju sa akademski izgrađenim slikarskim normama! Mistično tamne boje sjedinio je s blistavim svjetlom, pa ga pomoću tačkastih otisaka prenio u priču o bezvremenom a ipak suvremenom shvatanju slikarstva.

Ishodište svim ostalim njegovim radovima su mali crteži urađeni grafitnom olovkom, kao i spontano nastali višebojni doživljaji na platnu. U jednom procesu, koji se preljeva između altruističkog djelovanja, reflektirajućeg posmatranja slika i daljnjeg razvoja, nastaje samopovjerenje prema vlastitim slikama na kojima se, uz pomoć estetskih detalja, vidi svijet što nas svakodnevno okružuje.

Minhenski slikar u svako svoje djelu polaže duboko povjerenje, i to na način da se ne isplati gubiti ljepotu svakodnevnice iz pogleda, iako se ona do sada može samo u jednom malom dijelu otkriti. Raznolikost ovih slika je neosporna i zabavno je otkrivati njihov smisao, kao i sam proces njihovog nastajanja.

U svojim najnovijim radovima igra se opažanjima promatrača. Sjenovite linije koje prolaze kroz ureze stakla i koje su bačene kroz svjetlo na platno sklappaju se kao novo stilsko sredstvo u njegov rad i stapaju sa stvarnim stvaralačkim procesom. Tako se ovdje odvija međusobno djelovanje između stvarnosti i fantazije, što stvara živost i dubinu te tako ova djela čini jedinstvenim.

Dörte Böhner

Milan Mihajlovic's work is stylistically very diverse: it ranges from gestural expressiveness to geometrical abstraction and to narrative figurative painting. These different expressive means are all united by the artist's enthusiasm for the aesthetic aspects of everyday life as well as his unrestrained drive to use an intense compositional process to order these outward impressions within a sovereign pictorial structure. The artist comes to terms with impressions from his war-torn homeland in the cycle "Walls of Sarajevo". He found messages on the walls of houses that had been battered by the war: regarding individuals' whereabouts, current events, and football scores – notes vacillating between the bitter struggle to survive and the yearning for the normalcy of peace. For a Bremen exhibition related to Paula Modersohn-Becker, he investigated the works of his historic colleague. This led to a series of paintings that translated her pictorial idiom, her radical break with the academic composition of pictorial space, and the mystical darkness of her colour – coupled, as it was, with brilliant dashes of light and colour – into a contemporary concept of painting. Small pencil drawings or spontaneous, painted "events" executed directly on the canvas, provide the point of departure for other works. They are articulated in a process that oscillates between unconscious activity, critical visual analysis, and intentional development, and they come to reassure us of the significance of our own images and of that of the aesthetic detail among the images that daily flood in upon us. In every one of his works, the Munich painter vehemently trusts in his deeply held faith that it is worthwhile to not lose sight of the beauty of everyday life – even when it can sometimes only be discovered in a fragment. A hopeful note is offered by the diversity of this world of images' specific articulations and external references; exploring their different aspects in depth is as enjoyably adventuresome as the process that created them.

In his latest works, he is playing with the perception of the viewers. Shadow lines, which the light throws on the canvas through slices cut in glass, join his work as a new stylistic device and melt with the real drawing process. Thus an interaction between reality and fantasy takes place, that creates vitality and depth and makes this series of works so unique.

Dörte Böhner

Bez naziva, kombinovano, 190x150cm, 2011. godina

Bez naziva, kombinovano, 190x150 cm, 2011. godina

Bez naziva, kombinovano, 190x150cm, 2011. godina

Bez naziva, kombinovano, 190x150 cm, 2011. godina

Bez naziva, ulje na platnu, 170x130cm, 2010. godina

Bez naziva, kombinovano,
120x140 cm, 2011. godina

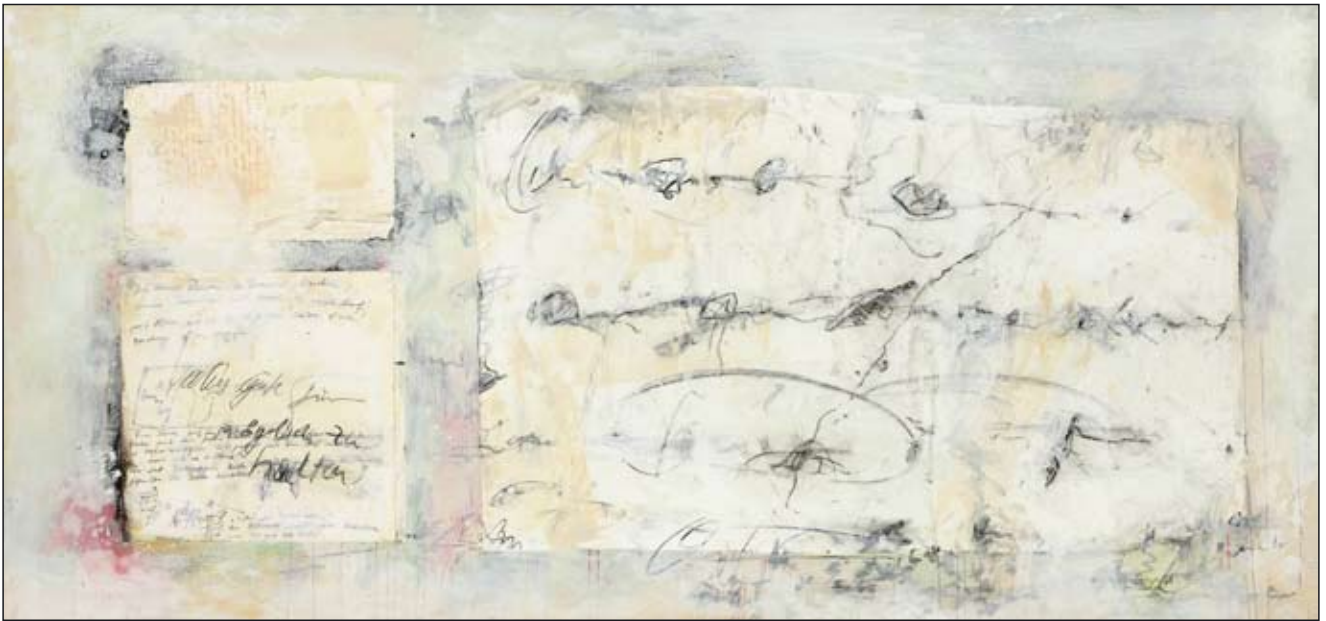
Bez naziva, kombinovano,
140x160cm, 2011. godina

Bez naziva, kombinovano,
200x220cm, 2010. godina

Bez naziva, kombinovano,
100x160 cm, 2011. godina

Bez naziva, kombinovano, 85x170cm, 2011. godina

Bez naziva, kombinovano, 120x210cm, 2011. godina

Bez naziva, ulje na platnu, 210x190cm, 2010. godina

Bez naziva, ulje na platnu, 180x160cm, 2010. godina

Gradska galerija Bihać

Izdavač
Gradska galerija Bihać
www.ggbihac.ba

Za izdavača
Adnan Dupanović

Štampa
Grafičar Bihać

Tiraž
500 primjeraka

MINISTARSTVO
OBRAZOVANJA,
NAUKE, KULTURE
I ŠPORTA USK

FILSER & GRÄF
GALERIE FÜR KUNST UND DESIGN

Wiede-Fabrik/
/München

Senator für
Kultur Bremen